

Kl. 14:22
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg anerkender til fulde, at der også ligger en politisk diskussion. Nu var det faktisk kun den tekniske, jeg sådan set var interesseret i lige nu. I virkeligheden tror jeg, det kunne være interessant, hvis justitsministeren måske ville oversende en komplet liste over det her til Folketingets Retsudvalg – det havde måske også været interessant i forbindelse med debatten – i hvert fald for de seneste, hvad ved jeg, 5 år eller et eller andet, det er bare et tal, sådan at vi også kunne se, hvor mange der har været af de her udleveringer til lande, som vi faktisk ikke har en udleveringsaftale med. Det synes jeg egentlig kunne være meget rart for at få en videre belysning af den her diskussion. Den politiske indstilling fra Det Radikale Venstre skal jeg komme til, når jeg holder min egen ordførertale.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.

Kl. 14:23

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg plejer at gøre mig meget umage for at imødekomme spørgelysten hos den radikale ordfører, og nu er jeg i den meget heldige situation, at lige præcis det, hr. Simon Emil Ammitzbøll spørger om, tror jeg faktisk godt jeg kan svare på på stående fod. Jeg vil ikke kunne redegøre detaljeret for, hvilke aftaler Den Europæiske Union har med landene, men hvis vi ser på, hvad Danmark har af bilaterale aftaler, så er der faktisk kun to: en traktat med USA fra 1972 og en traktat med Canada fra 1977.

Hvis vi ser på, hvornår der er sket udlevering af personer til strafforfølgning i lande, der ikke har tiltrådt den europæiske konvention om udlevering, eller til lande, der ikke er omfattet af EU-medlemsstaternes regler eller reglerne om udlevering i forhold til Norden, så er der fra den 11. september 2001 til den 1. september 2005 ét tilfælde, hvor man har udleveret en person til strafforfølgning i et sådant land.

I det konkrete tilfælde drejede det sig om udlevering af en person med sydafrikansk statsborgerskab til USA til strafforfølgning for en narkotikaforbrydelse.

Kl. 14:24
Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ja, der er endnu en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:24

Karina Lorentzen (SF):

Med fare for at dumme mig, for jeg har ikke nogen juridisk baggrund, vil jeg spørge igen: Hvis vi nu igen lige tager eksemplet med den sydafrikanske drabsmand, som flygter til Danmark, er det så ikke lige præcis her, man kan bruge det dobbelte strafbarhedskrav til at forfølge den person i Danmark?

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.

Kl. 14:25

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er jo altid en vurdering, hvorvidt man skal overtage strafforfølgnings og fortsætte i Danmark, men det vil jo så betyde, at vidner, politi og anklagemyndighed skal fragtes til Danmark og overtage sagen. Der må man selvfølgelig gøre op med sig selv, om det overhovedet er et sted, hvor Danmark har kompetence. Men selv om det er tilfældet, må man gøre op med sig selv, om det er en formålstjenlig måde at gennemføre retssagen på. Også for den pågældende, der måske ikke forstår dansk, er der et tolkespørgsmål osv. Så jeg vil sige, at jeg sådan set mener, det er meget naturligt, at der i visse typer sager, hvor der er tale om, at man har begået en lovovertrædelse i et andet land, og hvor man er flygtet til Danmark og håber på, at det kan være et helle, skal være en mulighed for at udlevere den pågældende til strafforfølgning, hvis det ellers efterlever de krav, som bl.a. den europæiske menneskerettighedskonvention stiller til, hvad der skal opfyldes, for at der kan ske udlevering.

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:26

Karina Lorentzen (SF):

Men er det dog ikke bedre, at vi har hele retsmøllen i Danmark, end at vi sender en person tilbage til Sydamerika, så vedkommende måske bliver udsat for en tvivlsom retsforfølgelse?

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
 Ministeren.